

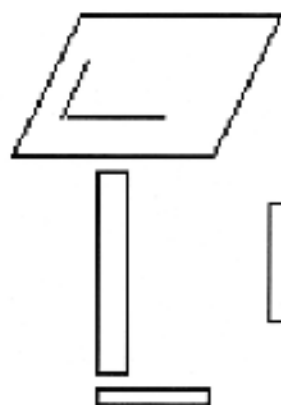
8e jaargang
nummer 1
21 februari 2013

S mengev t

*Weg met het oude
Ratinglijst februari
Een nieuw begin*

Tweemaandelijks cluborgaan van Schaakcombinatie HTV

Bouwbureau s.b.a.

Computer Aided Design

- ✓ Bouwkundig Tekenwerk
- ✓ Binnen en Buiten Architectuur
- ✓ Aanvragen
 - Bouwvergunningen
 - Milieuvergunningen
 - APV en Horeca vergunningen
- ✓ Advisering en Begeleiding bij Bouwprojecten
- ✓ Isolatie Adviezen en Berekeningen

**Gratis haalbaarheidsonderzoek
t.b.v. eventuele bouwplannen.**

Bouwbureau S.B.A.
Ing. Herman Hoogland
Th.Morrenpark 32
2552 MG Den Haag
Tel: 070-391.22.98
Fax: 070-391.22.98
Mobile: 06.513.11.430
E-mail: sba@wanadoo.nl

Titelpagina: Henk Bouma vertwijfeld in zijn partij tegen René Poots (r.) tijdens de wedstrijd SHTV 4-DSC 8 (foto: Herman Zonderland Fotografie, Delft)

Inhoud

4	Colofon
5	Van de redactie / <i>Pim van der Meiden</i>
6	In memoriam Pieter Struiksma / <i>André Wagner</i>
7	Interne competitie
8	Externe competitie
21	Weg met het oude / <i>Melchior Vesters</i>
26	Ratinglijst februari
27	Een nieuw begin (1) / <i>André Wagner</i>
30	Schaakagenda

Samengevat is het clubblad van Schaakcombinatie HTV

Verschijnt 6x per jaar

Redactie: Pim van der Meiden (hoofdredactie), André Wagner (eindredactie)

8e jaargang nummer 1 - 21 februari 2013

Kopijdatum volgende clubblad: 20 april (verschijnt 25 april)

Kopij tijdig inleveren bij: Pim van der Meiden (gwvandermeiden@ziggo.nl)

Colofon

Bestuur

Voorzitter

Ben Spierings voorzitter@schaakcombinatiehtv.nl 3629780

Secretaris

Pim van der Meiden secretaris@schaakcombinatiehtv.nl 3543606

Penningmeester

Sander Pauw penningmeester@schaakcombinatiehtv.nl 3615975

PR & Sponsoring

Jan van Delden pr@schaakcombinatiehtv.nl 3239809

Wedstrijdleider extern

Kees van Gelder wl-extern@schaakcombinatiehtv.nl 7809595

Wedstrijdleider intern

Piet Sikkes wl-intern@schaakcombinatiehtv.nl 4490512

Jeugdleider

Gert-Jan Willighagen jeugdleider@schaakcombinatiehtv.nl 3972633

Commissarissen

Webmaster

Eric Alvares efsalvares@hotmail.com 06-41330092

Materiaalbeheerder

Hugo van der Laan hugovdla@wxs.nl 3509931

Jeugdbegeleiding

Ton Bodaan, Melchior Vesters, Mike Hoogland, Gert-Jan Willighagen, Geurt Jan van der Meiden, Rik Pronk, Pim van der Meiden, Niek Wisse, Pip Kanters, Andreas von Imhof

Speellokaal: Bosbeskapel, Bosbesstraat 5, 2564 PA te Den Haag, 070-3689796

Speelavond: Donderdag

Speeltijden: Jeugd tot en met stap 2: 18:30 tot 19.30 uur;
Jeugd stap 3 en hoger: 18:15 tot 19:45 uur;
Senioren: intern vanaf 20:00 uur

Contributie: senioren: € 95 per jaar; jeugd: € 75 per jaar; gezinslid tweede junior: € 10 korting per jaar; derde junior: € 20 korting per jaar; girorekening 5255286 t.n.v. Schaakcombinatie HTV

Internetsite: <http://www.schaakcombinatiehtv.nl>

Avontuurlijke functie vacant

Al meer dan een jaar is de avontuurlijkste functie binnen SHTV vacant. Nog steeds wordt deze waargenomen door de hoofdredacteur die er na vele jaren van af wil. Ik doel op de dienstreis naar Delft, waar zes keer per jaar, netjes gevouwen en ingepakt, het clubblad klaarligt op een woensdag of donderdag. Eenvoudig om met de auto het bedrijf *Kontrast* te vinden is het niet. Ook ligt het bedrijf in een vervaarlijke bocht en moet men ingewikkelde toeren verrichten om veilig op de Tanthofdreef te komen.

Totaal ongevaarlijk en financieel voordelig is de onbemande benzinepomp, annex autowasserij die een aantrekkelijk alternatief is voor Shell, Texaco, BP en nog wat van die firma's meer. Voor liefhebbers van het openbaar vervoer is er ook de mogelijkheid met de trein te gaan. De wandeling van en naar het station Delft-Zuid is niet ver en de onkosten worden vergoed. U moet zich niet haasten om de eerste trein terug te willen nemen. Rustig even wachten op het gezellige perron Delft-Zuid is een heerlijke ontspanning: eens in de vijftien minuten komt er een sprinter. Zelf geniet ik elke keer weer van de uitzichten over Delft en de vorderingen die men daar maakt met de bouw van een stuk ondergrondse spoorweg.

Toch vind ik dat er eens een wisseling van de wacht moet plaatsvinden, des te meer omdat het gesjouw met de krantjes me wat zwaar gaat vallen. Eén keer moest ik ook nog formulieren meenemen voor de voorzitter en ik begon te mopperen over de pijnstillers die ik had moeten slikken. U raadt het al. Hij legde me uit dat ik de verkeerde geslikt had.

Als enig lid van de sollicitatiecommissie fungeer ik als ervaringsdeskundige zelf; ik ben bereid een opvolger grondig in te werken, hem te wijzen op de gevaren en schitterende uitzichten en we maken er een gezellige excursie van met koffie en een plakje cake die ik uit eigen zak zal betalen.

Pim van der Meiden

Groeten van Erwin Casareno

Helemaal in het verre Toronto moest Erwin Casareno nog terugdenken aan zijn oude club en stuurde iedereen zijn groeten. Voor wie hem de groeten wil doen: zijn e-mailadres is casareno.erwin@gmail.com

In memoriam Pieter Struiksma

*20-4-1948

†17-12-2012

De dag nadat het vorige nummer van ons clubblad naar de drukker was gestuurd ontving het bestuur het nare bericht dat ons oud-lid en -bestuurslid Pieter Struiksma is overleden. Hij was al enige tijd ernstig ziek.

Pieter was al enige jaren actief lid van De Vogelwijk toen hij het redacteurschap van *In Vogelvlucht* van mij overnam aan het begin van het seizoen 2002-2003. Dat betekende niet dat daarmee een volledig einde kwam aan mijn bemoeienis met het blaadje. In het kader van de overdracht zou ik hem een paar keer bezoeken als het in elkaar gestoken moest worden en dat werd een traditie. Pieter vond het wel prettig als ik alle door hem geredigeerde stukjes in ijltiempo in het hoofdbestand importeerde en als tegenprestatie toverde hij iedere keer een ander heerlijk diner op tafel, compleet met een fles wijn, want Pieter was ook een prima kok.

Na twee seizoenen kwam hier een eind aan toen hij het stokje over gaf aan Maarten Stolte en zelf de pen ter hand nam om notulen, correspondentie en verslagen te maken in de hoedanigheid van secretaris, een functie die hij vervulde van 2004 tot 2007, waarbij hij betrokken was bij de voorbereidingen en uitvoering van de fusie tussen De Vogelwijk en Haagse Toren in 2006. Na een jaar het secretariaat gevoerd te hebben van SHTV verliet hij het bestuur, en onze club, om zich te gaan vestigen in Friesland.

In een vorig leven was Pieter directeur geweest van een bedrijf in Thailand, waar hij af en toe over vertelde, maar naast bestuurlijke kwaliteiten beschikte hij ook over dichtelijke kwaliteiten getuige de schaaikedichtjes die in de clubbladen van zowel De Vogelwijk als SHTV bij tijd en wijle werden gepubliceerd. Die gedichtjes getuigden van een kien gevoel voor humor.

Ik herinner me Pieter Struiksma als een beminnelijk mens. Hij liet zich niet de kaas van het brood eten, maar ik kan me niet herinneren dat hij zich ooit met stemverheffing uitte. Het is spijtig dat die stem veel te vroeg nooit meer gehoord zal worden.

André Wagner

Interne competitie

De eerste schifting is inmiddels een feit. Acht spelers kunnen niet meer aan de norm van 15 partijen komen en ook de top 5 (voor de playoffs) is in onderstaande stand na de 20e ronde (14 februari 2013) aangegeven:

	Naam	Sprc	Prt	W	R	V	Wrst	S
1	Twan van der Togt	87,5	12	9	3	0	245,5	1
2	Peter Vorstermans	80,0	10	6	4	0	239,0	0
3	Karl Baak	66,7	9	5	0	3	211,0	-2
4	Niek Wisse	66,7	6	4	0	2	217,0	0
5	André Wagner	65,0	10	5	3	2	213,0	0
6	Evert Baak	65,0	10	6	1	3	210,0	-2
7	Ton Bodaan	63,6	11	6	2	3	226,5	-1
8	Hugo van der Laan	63,6	11	7	0	4	214,0]	-1
9	Jan Willem le Grand	62,5	8	4	2	2	221,0	0
10	Karel Stolte	60,0	10	4	4	2	216,5	0
11	Armin Segger	59,1	11	4	3	3	215,5	2
12	Gert Jan Willighagen	58,3	6	3	1	2	210,0	0
13	René Weerts	57,1	14	6	2	5	204,0	1
14	Hans Segers	55,6	9	3	2	3	201,5	-2
15	Cor Kanters (J)	55,0	10	5	1	4	199,0	-2
16	Ben Spierings	54,5	11	5	2	4	216,0	1
17	Piet Sikkes	53,6	14	7	1	6	195,0	2
18	Jan Bonsel	50,0	17	6	3	7	180,5	2
19	Rob Dijkstra	50,0	15	7	1	7	211,0	1
20	Eduard Supit	50,0	11	4	1	5	210,0	0
21	Pim van der Meiden	46,9	16	7	1	8	182,5	0
22	Justus v Klaveren(J)	46,7	15	7	0	8	189,0	1
23	Kees van Gelder	45,8	12	4	1	6	196,0	-1
24	Wim Vermeulen	45,5	11	5	0	6	181,0	-1
25	Lex van der Meer	45,0	10	4	1	5	184,5	0
26	Jan Verheijen	38,5	13	5	0	8	182,0	1
27	Henk Bouma	35,7	14	4	2	8	179,5	0
28	Andreas von Imhof	30,8	13	4	0	9	160,0	-1
29	Bert van Dijk	25,0	12	3	0	9	170,0	1
30	Eric Kwappenberg	16,7	15	2	1	12	154,5	2
31	Leo Nijst	9,1	11	1	0	10	139,5	-1
32	Melchior Vesters	80,0	5	3	2	0	223,5	1
33	Koos Roeleveld	75,0	4	3	0	1	222,0	0
34	Harold Fikkert	50,0	3	1	1	1	202,5	-1
35	Steven Korving	50,0	2	1	0	1	201,5	0
36	Jan van Delden	50,0	2	1	0	1	198,0	0
37	Jaimy Luk (J)	50,0	1	0	1	0	199,5	1
38	Elmer Boon	25,0	4	1	0	3	188,5	-1
39	Hans Dwarshuis	0,0	1	0	0	1	190,0	-1

Externe competitie

En weer een overwinning... (verslag: André Wagner)

...maar wel tegen een team met veel jaren ervaring en twee oud-kampioenen van de HSB (samen goed voor zes titels) in de gelederen. Jan Willem le Grand was verhinderd en ik was dan ook heel blij dat ik Aleksander Henke als vervanger ter beschikking had. We begonnen mooi op tijd met zeven man. Mike had ingeschat dat het een te vochtige bedoening zou gaan worden om met de fiets te komen, maar daardoor liep hij vertraging op omdat hij zijn auto pas op flinke loopafstand van het Nationaal Schaakgebouw gratis wist te parkeren. Hij begon dan ook met zo'n 20 minuten achterstand in tijd. Daar staat tegenover dat laatkomers hun tegenstander soms onbewust uit balans brengen en wellicht heeft dat een rol gespeeld.

Al na drie kwartier had ik een goed gevoel over het verloop van de wedstrijd: alle witspelers hadden de ruimte en Maarten en Peter stonden met zwart prettig. Hans had ook geen problemen en Sander stond gedrongen maar solide.

In de wedstrijd tegen Botwinnik 1 had de tegenstander van Maarten een looper op h7 geofferd en hoewel er deze keer een andere opening op het bord kwam, werd ook nu de looper geofferd voor (hopelijk) doorslaande aanval. Jammer voor de tegenstander, maar opnieuw wist Maarten de dreiging met zijn witveldige looper te pareren. Peter had controle op de open h-lijn, wat hem de gelegenheid gaf om een koningsaanval op te zetten. Mike stond een pion achter, maar had een iets beter ontwikkelde stelling waarin de zwarte dame op haar eigen vleugel minder bewegingsvrijheid had dan het leek. Ton stond onder druk en bleek niet lekker uit de opening te komen, maar hij zwoegde dapper door. Dat deden Hans en Sander ook, maar die speelden rustig en nauwkeurig gelijkopgaande partijen. Aleksander was met zijn tegenstander verwickeld in een manoeuvreerfase met lichte stukken waarin hij meer bewegingsvrijheid had, maar het was wel oppassen geblazen. Marco leek optisch druk te gaan krijgen op de zwarte koningsstelling, maar om dat te bewerkstelligen moest hij wel veel verdedigers uitschakelen. Er zat behoorlijk wat flexibiliteit in de zwarte stelling.

Peter slaagde als eerste er in om de druk zo op te voeren dat de zwartspeler hout ging verliezen. Nog even greep hij naar zijn koning, maar pakte het stuk niet vast. In plaats daarvan feliciteerde hij onze man. Het eerste punt was binnen en meer lag in het verschiet. Maarten speelde met een volle looper meer en verhoogde de druk op de witte stelling, terwijl Mike naast hem zetherhaling uit de weg ging om een hoger doel na te jagen. Zijn jeugdige tegenstander is al een speler met een goed inzicht, maar hij mist nog af en toe wat scherpte en met een paardzet gaf hij Mike de kans om de zwarte dame te vangen tegen inlevering van een toren. Zwart had weliswaar twee verbonden vrijpionnen op de damevleugel, maar die stonden nog in startpositie waardoor er geheel geen

compensatie was. Marco ging op een flinke stukkenruil in en leek toch zeker remise binnen handbereik te hebben, terwijl Hans een pion won en daarmee de witte koningsstelling openbrak. Aleksander had duidelijk alles onder controle en ook bij hem werden stukken geruild. Het leverde hem een kwaliteit op en samen met zijn betere stelling kwam ook op dit bord schot in de zaak. Intussen had Maarten een vernietigende aanval op de witte koning ingezet en kon hij het volle punt innen. Ton kon zijn stelling alleen lucht geven en nog wat tegenspel creëren door een stuk voor twee pionnen te geven. De witspeler stelde daar twee actieve lopers en al zijn zwaar geschut tegenover, waardoor één van de pionnen van het bord verdween. Zowel binnen als buiten het gebouw begon het te betrekken. Sander speelde intussen rustig door, had de verdediging van de koning op orde en loerde naar mogelijkheden op de damevleugel.

Mike consolideerde, pareerde de langzaam oprukkende zwarte vrijpionnen en veroverde er één. Inmiddels was de stelling vereenvoudigd tot dame en vier pionnen tegen toren en vijf pionnen. Snel en zeker hielp hij de zwartspeler van zijn laatste tegenspel af en daarmee was het derde punt binnen. Niet lang daarna maakte Aleksander het keurig uit door zijn materieel en positioneel voordeel te gelde te maken. Hans had inmiddels afgewikkeld naar een eindspel met elk een toren en lopers van ongelijke kleur. Bovendien had hij twee pionnen meer. Een remise was daar al zeker en virtueel was de wedstrijd binnen, maar eerst moest Ton buigen na een lange, moeizame strijd. Ook Marco wist het niet te bolwerken, speelde zijn paard weg en liet daarmee de zwarte loper zijn pionnenketen in de rug aanvallen. Dat was te veel van het goede; de ervaring had gewonnen.

Terwijl Sander nog steeds zijn loopgravenoorlog aan het uitvechten was en stug alle dreigingen bleef pareren, combineerde Hans zich naar de overwinning. De wedstrijd was daarmee nu ook officieel gewonnen en dus keerden alle ogen zich naar het laatste bord waar twee koppige schakers met langzaam teruglopende tijd bleven manoeuvreren. Het werd duidelijk dat wit niet echt meer een plan wist te vinden en Sander hoefde er slechts op te letten dat hij niet ergens gepiepeld zou worden. Dat gebeurde niet en de vrede werd getekend.

Buiten was het inmiddels gaan regenen, een voorbode van het winterweer dat er dan toch eindelijk aan zat te komen. Ik was behoorlijk nat toen ik thuiskwam; had Mike toch gelijk...

DD 3 (1938)	SHTV 1 (1957)	2½-5½
Henk Happel (2085)	Marco van Straaten (1964)	1-0
Pieter Smeele (2021)	Hans Segers (2000)	0-1
Daniil Kolodkin (1905)	Mike Hoogland (1986)	0-1
Theo van Orsouw (1902)	Maarten Stolte (2035)	0-1
Reinhard Henn (1890)	Aleksander Henke (1923)	0-1
Remko de Waard (1905)	Sander Pauw (1950)	½-½
Wim Vink (1884)	Peter Vorstermans (1915)	0-1
Eric Koreman (1908)	Ton Bodaan (1884)	1-0

Op hangen en wurgen (verslag: André Wagner)

Na een aanvankelijk moeizaam begin van het seizoen is het eerste team op stoom gekomen en draait mee in de strijd om het kampioenschap van de HSB. De verlieswedstrijd van DSC 4 tegen Schaakhuis 1 heeft de kansen vergroot, maar ook de druk op de spelers. Alles moet gewonnen worden om de titel te kunnen pakken en zelfs dan kan het nog misgaan op bordpunten. Voorwaar geen gemakkelijke opgave! Voor de zesde ronde stond de ontmoeting met de taaie en ervaren ploeg van WSC 4, die eerder het tweede team met het kleinst mogelijke verschil versloeg, op het programma. In theorie zou het eerste team dus moeten gaan winnen, maar Maarten Stolte was wegens familieverbindingen verhinderd en werd vervangen door aanstormend talent Twan van der Togt. Peter Vorstermans was ook verhinderd, maar had de mogelijkheid om drie dagen eerder vooruit te spelen. Die partij eindigde in remise, waardoor de wedstrijd ook nu met een gelijke stand begon.

Hans had er zin in, want het werd al snel duidelijk dat hij de zwartspeler aan alle kanten beperkte in zijn bewegingsruimte. Marco had geen moeite om minstens gelijke stelling te bereiken en ook Twan kwam lekker uit de opening. Sander begon ook nu weer rustig, als een echte counterspeler, maar hij gebruikte wel weer veel tijd. Jan Willem stond spoedig onder druk en zijn pionnenstelling was iets minder, wat lastig is als je met de zwart stukken speelt. Bij Mike zag het er ook niet helemaal rooskleurig uit, met een witte pion op d5 die het centrum lamlegde en Ton had juist weer een miniscuul voordeel dat hij probeerde uit te bouwen.

Marco kwam na ongeveer anderhalf uur spelen vragen of hij remise mocht maken, ongetwijfeld in de veronderstelling dat hij tegenover de sterkste speler zat. Die is, zoals na de wedstrijd uit de nieuwe ratinglijst blijkt, wel een stuk vooruitgegaan, maar de stelling die ik kort ervoor had gezien leek mij goede kansen te bieden voor onze man. Hij mocht dus geen remise aanbieden of aannemen, wat even later werd bevestigd door pionwinst en de mogelijkheid om de druk te verhogen. De zwarte koning stond veilig en hoewel de zwarte dame-loper nog moest ontwikkelen, was een werkeloze witte toren een grotere handicap. Mike zat op dat moment lang en diep te rekenen en wat uit zijn houding al

sprak bleek na de partij ook het geval: hij wist heel goed waar hij mee bezig was en zocht naar de juiste voortzetting. Ton had ook druk en Twan stond prettig, maar op beide borden stond nog veel materiaal en de echte uitkomst was onduidelijk. Dat gold ook voor de partij van Sander, die gedrukt had gestaan en stukje bij beetje wat spel probeerde te creëren. Alleen de stelling van Jan Willem baarde me echt zorgen; het ene moment leek het er op dat hij zijn verdediging sluitend kreeg en het volgende moment waren verborgen dreigingen te zien.

En toen kwam dan eindelijk een opluchtende mededeling: Marco had gewonnen. De druk lag nu bij de tegenstanders en zowel Hans als Mike hadden nu een superstelling. Mike was de eerste die daar resultaat mee boekte. De lichte stukken waren van het bord en hij had drie pluspionnen, met allerlei tactische wendingen. Stukwinst was niet meer te vermijden en twee bordpunten voorsprong waren een feit. Helaas kon Jan Willem het even later niet bolwerken en moest opgeven. Twan had aanvankelijk controle over de a-lijn, maar een lastig te plaatsen paard kostte hem tempi waardoor zijn opponent tegenspel kon ontwikkelen. Bovendien zat hij met een hangende c-pion. Ton wist nog steeds druk te houden tegen de toch wel heel flexibele stelling van de zwartspeler. Hans offerde een paard voor een stel pionnen en maakte goed gebruik van zijn loperpaar, terwijl zwart een merkwaardig kluitje stukken in de hoek had staan die met moeite in beweging te krijgen waren. En terwijl het aan de ene kant van de speelzaal de zaken er voorspoedig uitzagen, kwam Sander in vliegende tijdnood met een vol bord en allerlei ingewikkelde wendingen in de stelling. Zelfs met 10 seconden per zet erbij tikte het laatste beetje tijd weg en viel ook hier het doek.

Daarmee was de stand weer gelijk geworden, met de gelukkige omstandigheid dat Hans door twee loper te offeren een dame kon halen. De rest was, zoals dat zo mooi heet, techniek. Ton wilde intussen weten of hij remise mocht aannemen. Nee dus, want Twan had alle controle over zijn stelling verloren en zijn koning was afgesloten van zijn pionnen. Hij bleef stug doorspelen met schaakjes op de zwarte koning die achter zijn pionnen vastzat. Desondanks bereikte zwart dat hij twee pionnen kon verschalken, wat voor hem resulteerde in een toreneindspel met twee pluspionnen. Ton had inmiddels ook de grootste moeite om zelfs maar remise te maken en het zag er ineens allemaal somber uit. Over en uit, volgend jaar beter... wel vervelend zo in dezelfde week waarin het bekerteam ook al uitgeschakeld is...

Maar drie-en-een-half uur spelen gaan niemand in de koude kleren zitten en de tijd begon te dringen voor Ton's tegenstander. Wat dan vaak gebeurt, gebeurde nu ook: hij greep mis en verspeelde zijn paard. Nog een paar zetten later capituleerde hij en had ons team toch nog volkomen onverwacht gewonnen! Twan's tegenstander wikkelde intussen verkeerd af, waardoor de overgebleven pionnen geïsoleerd raakten. Twan blokkeerde de pion op de f-lijn met zijn koning en speelde zijn toren om om die pion te verschalken. De h-pion was ongevaarlijk en dus viel hier ook nog een halfje te vieren.

Een wedstrijd die echt op hangen en wurgen is gewonnen en een stapje dichterbij een mogelijk kampioenschap. De volgende ronde is nog crucialer, want dan wacht het versterkte team van Schaakhuis 1 dat op dit moment aan de leiding gaat.

SHTV 1 (1926)	WSC 2 (1893)	5-3
Marco van Straaten (1985)	Gerben van Leeuwen (1900)	1-0
Hans Segers (1977)	Thierry Bieger (1962)	1-0
Mike Hoogland (1975)	Frans Vreugdenhil (1944)	1-0
Twan van der Togt (1905)	Ard Dekker (1837)	½-½
Jan Willem le Grand (1848)	Marco Kuyvenhoven (1894)	0-1
Sander Pauw (1919)	Johan Voorberg (1950)	0-1
Peter Vorstermans (1897)	Johan 't Hart (1777)	½-½
Ton Bodaan (1902)	Leo Duijvesteijn (1881)	1-0

Pijnlijk verlies (verslag: Karl Baak)

Bij aanvang ging het al mis. De borden stonden in een rij van 5 en een rij van 3. Zelf zat ik aan bord 8 met wit, maar kreeg de tegenstander van bord 6. En Evert moest tegen mijn tegenstander. Of het daaraan lag weet ik niet, maar deze borden waren het eerst klaar. Mijn partij ging als volgt: **1. d4 c5 2. d5 f5 3. Lg5 h6 4. Lh4?** met stukverlies, omdat na **...g5 5. e3** niet helpt.

Kort daarna kreeg Evert pardoos een paard, omdat zijn tegenstander niet zag dat deze in stond. 1-1 na een zeer merkwaardig begin.

Koos (4) investeerde een pion en gooide alle andere pionnen naar voren zonder te rokeren. Toen er meer pionnen dreigden te vallen gaf hij op.

Armin (3) had met wit een woeste partij op het bord. Armin kwam rond de 14e zet goed te staan. Na een paar agressieve pionzetten hadden beide vrijpionnen. Armin verloor een kwal en uiteindelijk zelfs een toren. 1-3 achter.

De tegenstander van Jaimy (5) had geen geluk. Na een afruil in het centrum stond ineens zijn toren gepend. Met inmiddels een uur achterstand op de klok gaf hij kort daarna op. 2-3

Aleksander (2) werd in het middenspel langzaam gewurgd. Zelf had hij ook genoten, vernam ik na afloop (?). 2-4

Op de resterende twee borden werd dezelfde opening gespeeld: **1. d4 d5 2. e4 dxe4** conform de huisstijl van Belgisch Park. Beiden witspelers hadden de grootste moeite voldoende compensatie te vinden. Twan (1) ging akkoord met remise toen het beste er vanaf was.

Ook Eduward (7) moest berusten in remise, nadat hij eerst ruilde ten koste van zijn eigen stelling en vervolgens zijn pluspion verloor.

SHTV 2 (1814)	RSC-Belgisch Park 1 (1859)	3-5
Twan van der Togt (1714)	Bart Verbaan (1996)	½-½
Aleksander Henke (1923)	Gerard Milort (1958)	0-1
Armin Segger (1857)	Peter Ingenhoes (1799)	0-1
Koos Roeleveld (1758)	Peter Monté (1934)	0-1
Jaimy Luk (1713)	Hans van der Zijden (1870)	1-0
Karl Baak (1857)	Ton van der Zijden (1865)	0-1
Eduward Supit (1879)	Floris de Leeuwe (1682)	½-½
Evert Baak (1814)	Dennis Ramondt (1766)	1-0

Winterse veldtocht (verslag: Karl Baak)

Tegen de gure oostenwind in naar het afgelegen Pijnacker deed een beetje denken aan de veldtochten naar Moskou uit de geschiedenisboekjes. Eenmaal binnen de veilige muren van *Het Baken* wist Gert-Jan met verhalen over daar dramatisch verlopen wedstrijden iedere vorm van optimisme of onderschatting de kop in te drukken.

We waren met twee invallers, maar Scheve Toren kreeg op het laatste moment ook te maken met een afmelding. Helaas was het Jaimy (3) die tegen deze invaller een sneller uitglijder had. De hinderlagen die Jaimy nog opwierp werden alle zorgvuldig ontweken.

Invaller Theo Bovenlander (6) speelde de opening snel en vastberaden, waar de tegenstander veel tijd verbruikte. Daarna werd het vakkundig afgemaakt en de stand gelijk getrokken.

Invaller Niek (4) sliep in de trein. Vervolgens geuwend achter het bord werd het halfje op bijna slaapverwekkende wijze binnengehaald.

Al vroeg wist Armin (8) zijn ervaren tegenstander te verrassen. Zijn gezucht en gekreun was duidelijk hoorbaar. Ook hier liep de beschikbare denktijd hard weg. Zichtbaar tevreden streek Armin het punt op. Ik weet het niet zeker, maar waarschijnlijk stonden we dit seizoen voor het eerst voor.

De vorige keer maakte Evert (2) min of meer dezelfde fout tegen dezelfde tegenstander. Het duurde dit keer wel veel langer, maar het resultaat was toch weer een nul.

Vastbesloten was Gert-Jan (5) om af te rekenen met de nachtmerries van eerdere wedstrijden in Pijnacker. Zonder risico's en de eerste kans aangrijpend werd op efficiënte wijze een punt bij geschreven.

Zelf (7) speelde ik tegen een tegenstander die de eerste drie rijen dichtmetselde. Gelukkig opende hij de stelling toen ik een geïsoleerde pion toeliet. Daarna vond ik een combinatie die ik slecht doorrekende, maar toevallig wel een pion opleverde. Vervolgens was het meer mijn tegenstander die verloor, dan dat ik won. Maar een punt blijft een punt.

Tot slot zorgde Twan (1) voor het toetje. Kees Dekker probeerde 64 zetten lang en tot de laatste pion van alles en nog wat. Minder dan 20 seconden zag ik op de klok, maar Twan gaf geen krimp. Met pat vond de partij een passend einde.

De gevoelstemperatuur was op de terugweg met de eerste overwinning op zak een stuk aangamer.

Scheve Toren 1 (1877)	SHTV 2 (1786)	3-5
Kees Dekker (2065)	Twan van der Togt (1714)	½-½
Wim Kentstra (2079)	Evert Baak (1814)	1-0
Erik Jan Tromp (-)	Jaimy Luk (1713)	1-0
Rudi de Smit (1962)	Niek Wisse (1789)	½-½
Michel Hubert (1789)	Gert-Jan Willighagen (1782)	0-1
Dave Theijn (1864)	Theo Bovenlander (1765)	0-1
Gijs van Dongen (1561)	Karl Baak (1857)	0-1
Jan de Graaf sr. (1822)	Armin Segger (1857)	0-1

Achterhoedegevecht (verslag: Karl Baak)

Geheel tegen de clubtraditie in liet DD zich ronde na ronde gewillig naar de slachtbank voeren. Uitgerekend tegen ons besloot de teamcaptain Eric Koreman om uit een ander vaatje te tappen. Een tactische opstelling kwam uit zijn hoge hoed. Gedachtig een oude krijgswet werd de jongste rekrut naar de gevaarlijkste plek aan het front gestuurd en dat leek aanvankelijk te werken, want Daniil Kolodkin (1) hield lange tijd stand tegen Aleksander. Zo ook Remko de Waard (2) die met een solide verdediging Twan moest afstoppen. Het eerste echte succes van het beoogde schokeffect kwam van Wim Vink (5). Remise na eerst een kwaliteit in de aanbieding te hebben gedaan, wat Gert-Jan niet in de gaten had. Nog beter verging het de teamcaptain zelf (4) die het goede voorbeeld gaf door het Jaimy vanaf het begin erg moeilijk te maken. Na twee pionnen incasseerde hij logischerwijs ook het volle punt. Theo van Orsouw (8) overspeelde Eduward in een eindspel dat er eerder nogal twijfelachtig uitzag. Dat had andersom kunnen uitvallen. Ook Henk Happel (3) kwam goed weg nadat Koos verzuimde een met een spectaculair dameoffer ingezette konings-aanval elegant te bekronen. En weer kon DD een punt laten bijschrijven.

Reinhard Henn (7) kreeg een kans voor open doel, nadat Armin twee zetten verwisselde en krampachtig probeerde te doen of er niets aan de hand was. Door aarzelend optreden kon Armin het initiatief grijpen, maar hij kon de winst uiteindelijk niet vinden. Remise en een 1-4 tussenstand.

Pieter Smeele (6) kreeg een kwaliteit cadeau van Evert, maar raakte in tijdnood door de onverwachte complicatie. Met diverse (schijn)offers werd een pion-massa gemobiliseerd en uiteindelijk bereikte één kleinnood de overkant. Daniil Kolodkin kon het op het eind niet meer bolwerken en Remko de Waard raakte in hevige tijdnood helemaal de weg kwijt. Daarmee was een 4-4 gelijkspel een feit.

SHTV 2 (1841)	DD 3 (1916)	4-4
Aleksander Henke (1941)	Daniil Kolodkin (1894)	1-0
Twan van der Togt (1905)	Remko de Waard (1862)	1-0
Koos Roeleveld (1824)	Henk Happel (2146)	0-1
Jaimy Luk (1851)	Eric Koreman (1855)	0-1
Gert-Jan Willighagen (1775)	Wim Vink (1884)	½-½
Evert Baak (1865)	Pieter Smeele (1972)	1-0
Armin Segger (1740)	Reinhard Henn (1867)	½-½
Eduward Supit (1826)	Theo van Orsouw (1847)	0-1

SHTV 3 in de wachtkamer gezet (verslag: Ben Spierings)

Op donderdag 14 februari jl. troffen de derde teams van SHTV en Rijswijk elkaar. Wedstrijdleader Evert Baak memoreerde aan het begin van de avond al dat de teams gelijk staan en dat de winnaar zou aanhaken bij koploper RVC 2, de verliezer zou voorlopig moeten afhaken.

Op sommige borden was het ratingverschil dermate groot dat ik als teamleider de punten al stiekem had meegerekend. Dat was bijvoorbeeld het geval bij Ed Olvers, maar die werd op de koningsvleugel onder de voet gelopen, waardoor het team snel op achterstand werd gezet. De overige borden gaven nog geen signalen af dat een teamoverwinning in de maak was, alleen bij André Wagner zag ik een duidelijk voordeeltje die hij ook beheerst omzette in winst en de gelijkmaker voor het team.

Inmiddels was Jan Verheijen al in een verloren eindspel terecht gekomen en kwam Geurt Jan van der Meiden in een toreneindspel niet verder dan remise.

Piet Sikkes hield lang stand in een stelling van alleen lichte stukken en knokte voor een halfje, maar toen de tegenstander verbonden vrijpionnen wist te creëren viel het doek ook op dit bord.

Een achterstand van 1½-3½ met de drie topborden nog aan de gang. Zelf kruiste ik voor het derde seizoen op rij de degens met Bart van Strien en ook voor de derde keer met zwart, maar wel steeds op een ander bord (5, 3 en nu 1). Het was een gelijkopgaande strijd met wederzijdse kansen, maar remise leek de meest realistische uitslag.

Naast mij was Olav na een zware strijd in een voordelige eindspel terecht gekomen en werd plots meegeholpen door zijn vrouwelijke tegenstander die zich midden op het bord mat liet zetten.

Teleurstellend vernam ik het nieuws van bord 3, waar Theo Bovenlander door zijn vlag was gegaan. Het team had daarmee al verloren, maar bordpunten kunnen ook nog een rol spelen. Toen mijn tegenstander met twee seconden op de klok remise aanbood, besloot ik dan ook door te spelen. Toen ik ook nog twee minuten er bij kreeg vanwege een onreglementaire zet van de tegenstander was de klok de bepalende factor. Een onbevredigend einde van een leuke schaak-

avond.

SHTV 3 (1714)	Rijswijk 3 (1621)	3½-4½
Ben Spierings (1739)	Bart van Strien (1792)	1-0
Olav van Leeuwen (1850)	Rosanne Bakels (1747)	1-0
Theo Bovenlander (1775)	Otto Berger (1575)	0-1
Ed Olvers (1731)	Wesley van der Burg (1490)	0-1
Piet Sikkes (1671)	Henk van der Tol (1693)	0-1
André Wagner (1721)	Mark Knigge (1519)	1-0
Jan Verheijen (1615)	Erik van Dop (1512)	0-1
Geurt Jan van der Meiden (1669)	Niek Praagman (1637)	½-½

De 3½-4½ nederlaag betekent dat er nu twee koplopers (RVC 2 en Rijswijk 3) zijn die twee matchpunten meer hebben. Op bordpunten staan we zelfs 6e in de ranglijst. In het positieve scenario winnen we alles en zijn alle andere uitslagen ons goed gezind, waardoor we toch kampioen worden. In het reële scenario eindigen we ergens in de subtop. In het doemscenario degraderen we zelfs.

SHTV 4 ten onder tegen RVC 3 (Verslag Pim van der Meiden)

Op 10 januari 2013 hadden we eigenlijk moeten winnen. Zelf stond ik snel gewonnen, werd zelfs al gelukgewenst, maar ik gaf mijn dame weg, vocht nog door en ik kon na een uur opgeven. Gelukkig won Cor snel. Hij zorgde zelfs voor nog een winstpunt. Andreas stond verloren, maar Cor keek zo kwaad dat Andreas uit pure angst voor die boze blikken besloot te winnen. Jan Bonsel (een ijzig sterke reserve) maakte na solide spel remise. Het is niet duidelijk waarom Frans Coers won: de stand leek potremise. Kees vocht hard, maar verloor van Jan Nienhuis die een goede avond had en in de tram duidelijk blijk gaf van een goed humeur. Bijna leek Ard van der Zwart reglementair te gaan winnen aan een leeg bord, maar op het laatst kwam zijn tegenstander toch nog opdagen. Ard staakte de strijd toen zijn tegenstander onvriendelijk werd: hij stond overigens verloren. Aan bord 6 ging Henk ten onder: zijn tegenstander was duidelijk sterker. Weinig gezellig allemaal. De tram reed voor de neus van drie RVC-spelers en mij weg en ik miste ook de aansluitende tram. Achteraf gezien had ik moeten helpen met het opruimen van de stukken, dan had ik me nog nuttig gemaakt.

SHTV 4 (1439)	RVC 3 (1461)	3½-4½
Frans Coers (1568)	A.A.M. Middendorp (1590)	1-0
Kees van Gelder (1539)	Jan Nienhuis (1428)	0-1
Cor Kanters (1417)	A. Rietveld (1649)	1-0
Pim van der Meiden (1408)	F. Al Patty (1481)	0-1
Ard van der Zwart (1441)	Ben Hinkenkemper (1433)	0-1
Henk Bouma (1222)	Jelle van der Heide (1543)	0-1
Jan Bonsel (1476)	Bert van der Sluis (1329)	½-½
Andreas von Imhof (-)	Harmen Bijster (1233)	1-0

Vierde team boekt fraaie overwinning (verslag: Pim van der Meiden)

28 januari 2013 boekte het 4e team een fraaie overwinning in Delft. We waren met enkele sterke invallers en een 6-2 zege was een geweldig resultaat. Andreas was wat laat, speelde ijzig sterk, maar wilde het iets te mooi doen. Frans leverde een hard gevecht, maar het werd niet meer dan remise. Het was een fraaie partij. Lex van der Meer viel in en verschalkte snel een paard. Winnen was niet moeilijk meer. Zelf kwam ik niet zo best uit de opening, maar ik won wel een pion. Mijn tegenstander bracht een kwaliteitsoffer van wonderbaarlijke schoonheid. Helaas voor hem was het een verliezend offer. Ard overrompelde zijn tegenstander op de zevende lijn. Henk deed iets dergelijks, maar zijn partij was zeer avontuurlijk. Vermoedelijk zou hij blij zijn geweest met eeuwig schaak, maar het liep nog beter af. Zijn tegenstander en hij hebben nog grondig geanalyseerd. Cor heeft zijn tegenstander in de opening, het middenspel en aan het eind geen kans gegeven. Heel laat in de avond werd de partij tussen Hugo en zijn tegenstander eeuwig schaak. Hugo had nog een minuut of vijf, maar zijn tegenstander verkeerde in tijdnood. Sommigen onzer hadden nog gelegenheid naar de bekerwedstrijd te kijken. Zelf was ik bekaf en had rugpijn. Ik was dolgelukkig dat ik mee mocht rijden met Henk en Cor. 21 februari is de volgende wedstrijd.

DSC 10 (1368)	SHTV 4 (1451)	2-6
Arnt Veenstra (1677)	Hugo van der Laan (1651)	½-½
Mark Breton (1502)	Frans Coers (1568)	½-½
Jordy Krempel (1476)	Cor Kanters (1417)	0-1
Bert van der Willik (1295)	Pim van der Meiden (1408)	0-1
Joop van Ham (1262)	Henk Bouma (1222)	0-1
Wilco Lourens (-)	Lex van der Meer (-)	0-1
Jason van Oudheusden (1407)	Ard van der Zwart (1441)	0-1
Teun van der Klugt (960)	Andreas von Imhof (-)	1-0

DSC 8 tegen SHTV 4 in actie (verslag Pim van der Meiden)

Op verzoek van DSC 8 speelden we een week eerder dan gepland: 14 februari en niet de 21e. DSC 8 arriveerde met cake om bij voorbaat de overwinning te

vieren, dacht ik eerst, maar het was als dank voor onze souplesse. Ook hadden ze een camera bij zich. Herman Zonderland is een beroepsfotograaf en nadat we schilderijen op het omslag van het clubblad hadden staan van Paris Bordone en Sofonisba Anguissola kon hij niet achterblijven. De avond kon niet meer stuk, maar helaas speelde alleen Cor redelijk. De Delftenaren hadden berekend dat we niet aan tactische opstellingen deden. Maar omdat onze sterke invallers verhinderd waren, deed ik toch iets in die richting. Wim was apetrots en vertelde dat hij dit keer voor het eerst op bord één mocht spelen. Helaas was het resultaat er niet naar. Ook verder ging het miserabel. Wel maakte Andreas het Herman zo moeilijk dat de laatste bijna niet meer aan fotograferen toekwam. Kees bromde nog iets dat hij wel enige kansen had gehad, maar dat gold ook voor anderen. De bar werd druk bezocht. Een mooie foto voor het clubblad, dat wel.

SHTV 4 (1405)

Wim Vermeulen (1165)
 Kees van Gelder (1532)
 Cor Kanters (1599)
 Pim van der Meiden (1309)
 Jan Bonsel (1465)
 Henk Bouma (1324)
 Ard van der Zwart (1438)
 Andreas von Imhof (-)

DSC 8 (1510)

Jan van de Donk (1768) 0-1
 Antoon Frehe (1542) 0-1
 Edgar Huisman (1526) 1-0
 Simon Dirkse (1515) 0-1
 Lito van Reede (1477) 0-1
 René Poots (1461) 0-1
 Rob Scherpenisse (1403) 0-1
 Herman Zonderland (1388) 0-1

Bekerteam exit (verslag: André Wagner)

Het lot sloeg keihard toe op maandag 28 januari in Delft. Ons bekerteam stond voor de zware taak om het ervaren viertal van DSC te verslaan, maar evenals in de ontmoeting in de Promotieklasse bleek dat een schier onmogelijke opgave. We hadden wit aan de oneven borden geloot.

Mike begon met een half uur achterstand, want voor het eerst met de auto naar de Zusterlaan liep anders dan hij had bedoeld toen een verkeerd genomen afslag leidde tot een dwaalpartij in het zuiden van Delft. En daar wil je echt niet verdwalen! Maar gelukkig vond hij het spoor weer terug en nadat hij was aangeschoven bracht hij al snel een gelijke stand op het bord. Hans stond op dat moment onder druk, maar rekende stevig door, wat beloond werd toen zijn tegenstander zich vergiste. Twan stond iets beter, maar leek niet meer dan remise te gaan halen, terwijl Jaimy naast hem zich teweer moest stellen tegen de storm van veteraan Kees van der Meer, vorig jaar tweede in de interne competitie van DSC.

Terwijl Hans een tegenaanval begon op te zetten, vergiste Mike zich in een afruil en moest hij uiteindelijk opgeven. Jaimy was er op dat moment niet beter aan toe in een eindspel met loper tegen paard en een pion achter. Twan had nog steeds het betere van het spel en de open b-lijn onder controle. Jaimy kon het niet bolwerken en daarmee stond het bekerteam op de rand van de afgrond. Gelukkig werd de executie uitgesteld door de doorslaande aanval van Hans die daarmee revanche nam voor de partij in de reguliere competitie en Twan, zeer scherp, wist wat hem te doen stond. Hij joeg de koning van zijn tegenstander op, bracht zijn tegenstander in zwaar weer en won een stuk. Gelijkspel.

En dus ging fase twee in: we hadden vooraf afgesproken om in dat geval met snelschaken te proberen tot een beslissing te komen. Er werd met verwisselde kleuren gespeeld, als te doen gebruikelijk, en het zag er goed uit. Hans won opnieuw, kort daarop gevolgd door Mike, maar bij Jaimy zag het er wederom niet best uit en ook Twan stond moeilijk. Jaimy moest het helaas opnieuw afleggen tegen de ervaring. Twan had zich losgewurmd en was in een toren-eindspel met een pion meer terechtgekomen. Het had beide spelers alleen wel veel tijd gekost... Gooiend met stukken en hamerend op de klok (dat hij het heeft overleefd mag een wonder heten) werd het een strijd tussen snel inzicht en reflexen. Als teamleider (en dus buitenstaander) mocht ik niet melden dat remise voldoende was en zo gebeurde het dat Twan het in deze partij niet kon bolwerken.

En daardoor ging fase drie in: loting. Wedstrijdleider Arno Wiersma toverde een Duitse euro tevoorschijn en de vraag aan de teamleider van de gasten was eenvoudig: "Wil je de muntzijde of de Duitse adelaar?" De munt werd opgegooid en landde met de muntzijde boven. Jammer alleen dat de keus nu net was gevallen op de andere zijde van de munt. En daarmee zijn we terug bij het begin van dit relaas: het lot sloeg keihard toe op maandag 28 januari in Delft.

DSC (1950)	SHTV (1860)	2-2
Jan Pieter de Vries (1970)	Mike Hoogland (2013)	1-0
Jaap Flohil (2016)	Hans Segers (2000)	0-1
Pieter Goossens (1876)	Twan van der Togt (1714)	0-1
Kees van der Meer (1938)	Jaimy Luk (1713)	1-0
<i>Snelschaken 2-2; DSC door na loting</i>		

De standen in de groepen waar onze teams actief zijn is daarmee:

Promotieklasse

Schaakhuis 1	6	10	29½
DSC 4	6	9	30
SHTV 1	6	9	28½
Scheve Toren 1	6	6	24½
Promotie 2	6	6	24
RSC-Belgisch Park 1	6	6	22
Botwinnik 1	6	5	21
WSC 2	6	4	23
SHTV 2	6	4	22½
DD 3	6	1	15

Klasse 2A

RVC 2	4	6	18
Rijswijk 3	4	6	16½
WSC 4	4	4	17
Lierse 1	4	4	16½
Promotie 4	4	4	15½
SHTV 3	4	4	15½
DCSV 1	4	2	15
RSC-Belgisch Park 2	4	2	14

Klasse 3A

DSC 8	5	10	29½
DD 7	4	8	23
Pomar 2	5	8	30
RVC 3	5	5	17½
SHTV 4	6	4	20½
Haeghe Ooievaar 3	5	3	18½
DSC 10	5	2	13
Rijswijk 5	5	0	8

Weg met het oude

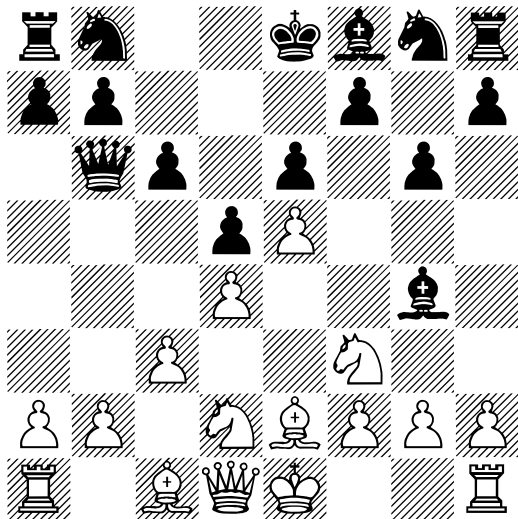
Iedereen heeft zo zijn eigen seizoensritme. Na de cluster herfsttoernooien en de schaakvakantie in Wijk aan Zee gaat voor velen het nieuwe jaar hoopvol van start in Leiden bij het grote, populaire Noteboom-weekendtoernooi.

De eerste keer dat ik deelnam was zes jaar geleden; ik was nog jong en onbezonnen, de wereld lag aan mijn voeten. Zoemend op mijn eigen golf ging ik door de eerste 4 ronden heen en kwam zondag als koploper binnen. Mijn impuls was sterk en bezielend. Ieder obstakel zou dat voelen en mettertijd afslijten.

Zo is het natuurlijk niet gegaan. Een kracht geeft zijn invloed door en is dan uitgespeeld. Mij gebeurt dat in het voorjaar. Sinds die tijd heb ik gevoeld dat ik in dit seizoen zo weinig mogelijk moet schaken, eer en prijzen aan anderen moet laten. Meestrijden zou zinloos zijn omdat het oude onvermijdelijk wijkt voor het nieuwe.

Daar zinloosheid en ik een bloeiende relatie onderhouden, deed ik wel degelijk mee. Vier keer ondervond ik de energie van de jeugd, enkel zondagmiddag trof ik een ander stervend dier dat net als ik niet meer wenste te bewegen.

Thomas Mollema (2015)-MV (2184)

Stelling na 7. Le2

7. ...Pd7

7. ...c5 is tactisch fout: 8. dxc5 Lxc5 9. Da4† Pc6 10. Dxc4 Lxf2†. Dit lijkt misschien nog wat, maar zwart

heeft gewoon niet genoeg voor het stuk.

8. 0-0 Pe7

Ik wil binnenkort ...c5 doen en als wit dan energiek c4 antwoordt, moet d5 ondersteund zijn. 8. ...c5 9. c4 was mijn reden om het niet te doen. Wit ontwikkelt een initiatief dat moeilijk te beoordelen is omdat wit veel spelopties heeft: 9. ...cxd4 10. cxd5 exd5 11. h3 Lxf3 12. Pxf3 Lg7 is te gevaarlijk voor zwart; wit kan geïnspireerd raken: 13. Pxd4 Lxe5 14. Pf3 Pgf6 15. Pxe5 Pxe5 16. Lf4 Pc6 17. Lh6 Tg8 18. Tc1 met een gevaarlijk initiatief. Niet onbelangrijk is dat zwart geen ...g5 kan doen wegens Lh5!

9. h3 Lxf3 10. Pxf3 c5 11. b3

Een mooi idee dat ik heb onderschat:

wit wil zijn loper naar a3 brengen.
 11. dxc5 Pxc5 12. Tb1 Pc6 13. Le3
 Dc7 14. Dc2 Pd7 15. c4 dxc4 is ook
 speelbaar voor zwart.

11. ...cxd4

11. ...Lg7 was beter, de spanning erin
 houden. Wit heeft minder nuttige
 'wacht'zetten dan zwart: 12. La3 0-0
 enzovoort; wit heeft niks.

12. cxd4 Pb8

Snel/gemakzuchtig gespeeld. Dit idee
 was de reden voor mijn vorige zet,
 maar die was zoals gezegd on-
 nauwkeurig. 12. ...Pf5 was beter;
 heeft wit een nuttige zet? Want g4
 heeft nadelen.

13. La3 Pf5

13. ...Pbc6 14. Lc5 Dd8 15. b4 en
 weldra b5 is irritant; wit maakt vor-
 deringen en zwart niet.

14. Lxf8 Kxf8 15. Dd2

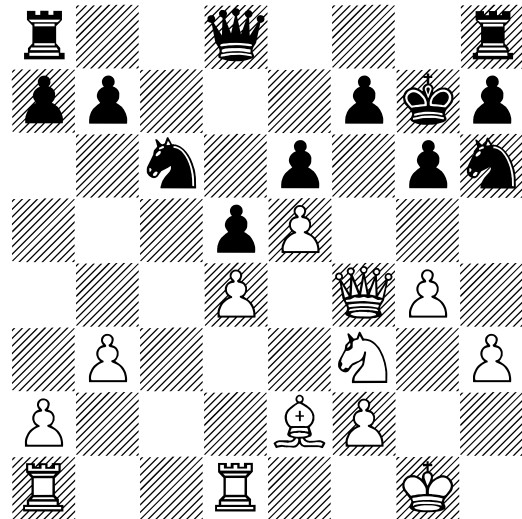
15. g4 Pe7 16. Dd2 Kg7 17. Dg5
 Pg8 18. Df4 h6 en zwart komt wel
 weer los en er is weinig aan de hand.

15. ...Pc6 16. Tfd1 Kg7 17. g4 Ph6
 Onjuist, op e7 is het paard flexibeler.
 De reden dat ik voor h6 koos was dat
 ik later met f6 wilde komen, onder-
 steund door mijn dame vanaf d8. Dat
 plan had echter een enorm lek.

18. Df4

Als ik nu bijv. ...Thc8 had gedaan,
 was er met mijn stelling niets echt
 mis geweest. Maar ik voer mijn te
 optimistische, onvoldoende ge-
 checkte plan uit:

18. ...Dd8

19. Df6†!!

Geniaal, het is helemaal uit. Ik over-
 woog om maar meteen op te geven!
 Waarom? Wit wint geen materiaal,
 hoewel hij ook niets verliest zoals
 misschien op het eerste gezicht het
 geval lijkt. De dame is tactisch ver-
 dedigd wegens de pionvork op g5.
 Het echte probleem is dat zwart
 feitelijk met een stuk minder komt te
 spelen, hoe hij ook speelt. Dit is
 strategisch verloren, wit zal on-
 vermijdelijk via overmacht op de
 damevleugel winnen. Varianten
 zullen aangeven dat er ècht geen
 uitweg meer is.

19. ...Dxf6

19. ...Kg8 20. Lb5 dreigt Lxc6,
 waarin zwart in de strijd om de c-lijn
 zijn Th8 zal missen: ...Pa5 (... Pb4
 21. a3 Db6 22. axb4 Dxb5 23. Tdc1
 en wits 'extra' toren gaat zich doen
 voelen.) 21. Tdc1 Db6 (...a6 22.
 Ld3 Dd7 (. ...Pc6 23. Dxd8† Txd8
 24. Lxa6 Pxd4 25. Pxd4 bxa6 26.
 Tc7 en zwart kan nog steeds geen
 Kg7 doen.) 23. Tc5 Pc6 24. Tac1
 gevolgd door bijv. a3 en b4-b5 en
 zwart wordt geruisloos opgebracht.)
 22. Tc5 dreigt onder meer simpel

Tac1 om binnen te komen. Zwart heeft nu geen zinnige zet behalve ...Pc6, waarmee hij echter de strategisch fatale, verzwakkende ruil op c6 moet toestaan.

20. exf6† Kxf6

20. ...Kf8 21. Lb5 Pg8 22. g5 h6
23. h4 lost niks op, zwart zal hoe dan ook een keer met een stuk minder spelen.

21. g5† Ke7

Een praktisch besluit: nu wit niet met schaak op h6 pakt, heeft zwart de tijd voor f6, om tenminste wits paard buiten te houden. Zwart hoopt op termijn pion h6 op te halen en zich achter zijn muur van pionnen te kunnen blijven verschuilen: 21. ...Kg7 22. gxh6† Kxh6 23. Lb5 Tac8 24. Lxc6 Txc6 25. Pe5 Tc7 26. Tac1 is kansloos voor zwart.

22. gxh6 f6 23. Lb5 Pd8

Uiteraard moet zwart zijn paard op het bord houden.

24. Tac1 Kd6 25. Tc2 a6 26. Lf1 Pf7 27. Tdc1 Thd8 28. b4 Pxb6

Hoewel ik zag dat wit nu met direct spel kan winnen, besloot ik toch maar te nemen, bij gebrek aan beter.

Vreemd genoeg pakt wit nu niet door.

29. a4

29. b5 Pf5 30. bxa6 bxa6 31. Tc6† Ke7 32. Lxa6 gevolgd door a4 en Lb5 is technisch winnend.

29. ...Pf5 30. b5 Pe7

Nu c6 gedekt staat, wordt axb5 mogelijk.

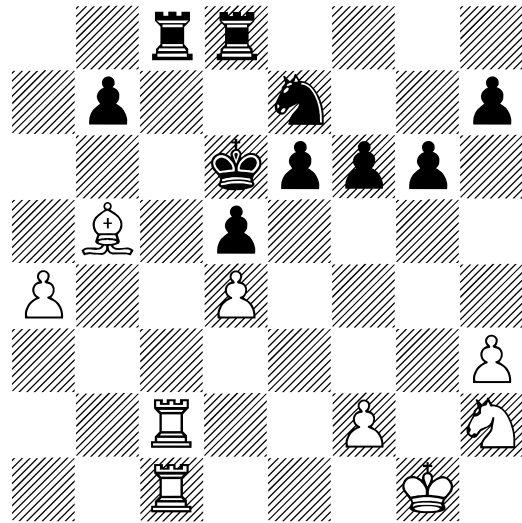
31. Ph2

Beter op a6 slaan en daar een doel overhouden. Nu had de winst zelfs in gevaar kunnen komen.

31. ...axb5 32. Lxb5 Tac8

Zwart begint aardig onder de druk uit

te komen:

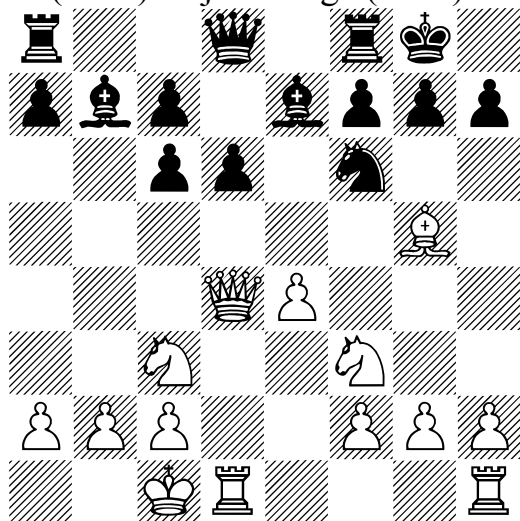
33. Txc8 Pxc8

Ik pakte automatisch terug en dat werd verdiend afgestraft: 33. ... Txc8 34. Txc8 Pxc8 is veel beter. Toch was mijn inschatting dat dit gewonnen is voor wit. Ik denk dat dit juist is, maar wit had tenminste echte techniek moeten tonen, bijv. 35. Pg4 Ke7 36. Kf1 Kf7. Ik denk dat zwart niet vrijwillig zijn pionnen te ver moet opspelen: een front op de 5e rij kan worden opgebroken door h4! (met wits paard op g2. Zo'n opstelling kan wit natuurlijk altijd bereiken, tijd zat). 37. Ke2 Pe7 38. Kd2 Pf5 39. Kc3. Hier openbaart zich de crux van de stelling: wit dreigt binnenkort met zijn koning via b4 binnen te lopen. Zwarts eigen koning zou dit kunnen verhinderen, maar deze staat gebonden aan f6. Dus om de koning te bevrijden zal zwart Pg4 moeten wegjagen met h5. Daarna is het echter ook onvermijdelijk dat wit g6-g5 afdwingt met Ld3; ik ga er even van uit dat zwart in geen geval stukruil mag toestaan, dus moet uitwijken met zijn paard. Om dit

mogelijk te maken moet g6 worden opgespeeld. Maar dan zal wit bijv. zijn koning terugspelen naar e2, zijn paard naar g2 en dan beslissend breken met h4. De geïnteresseerde lezer kan zelf toetsen of dit plan klopt.

Ook al voel je de ondergang, dan wil het soms toch nog lukken iemand mee te sleuren:

MV (2184) - Tjerk Tinga (1962)

Stelling na 9. 0-0

10. e5

Een evidente aanslag.

10. ...Pd5

10. ... dxe5 11. Dxe5 Ld6 12. Dd4 Te8 13. The1 met prettiger spel, bijv. ...c5 14. Dh4 Txe1 15. Txe1 Le7 16. Dc4. Fijn is dat wit ...Lxf3 niet hoeft te vrezen voor vervlakking, dus gebrek aan winstpotentieel, want hij houdt kansen op bijv. het scenario goed paard tegen slechte zwartveldige loper.

11. Lxe7 Dxe7 12. exd6 Dxd6 13. Pe4

Wit staat strategisch zeer goed wegens zwarts zwakke structuur en inactieve Lb7. Als wit een blokkade op veld c5 kan krijgen en behouden,

34. Pg4

Oeps! Nu faalt ...Tf8 op Pxf6! En ...f5 is een fatale concessie, omdat wits paard op e5 komt.

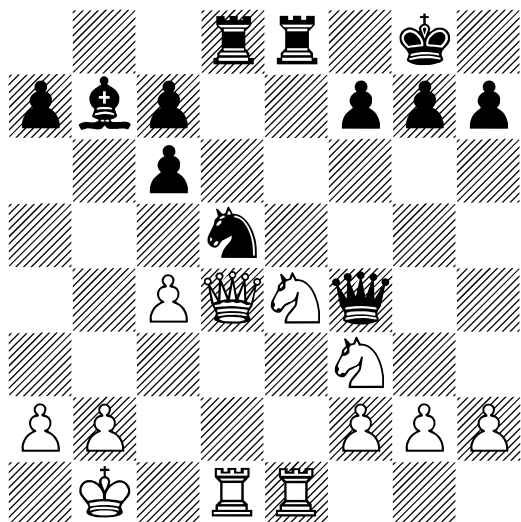
1-0

wordt het spel eenzijdig: strategisch het hoogsthaalbare!

13. ...Df4† 14. Kb1 Tfe8 15. The1

Mijn enige echte denkmoment (10 min.) in de partij; uiteindelijk koos ik deze natuurlijke zet, omdat ik na het meer directe Pc5 enig tegenspel zag en ik mijzelf niet tot een 'kromme' zet kon brengen om dat spel te ontcrachten: 15. Pc5 Lc8 16. Tde1. Dit haalt de angel uit ...Lg4. Maar voor mij doet zo'n zet te kunstmatig aan. Ik ga er dan van uit dat in het algemeen de natuurlijke zet in ieder geval niet veel slechter kan zijn dan de excentrieke, concrete. Dat klopt enerzijds wel, maar anderzijds is het een excuus voor luiheid. 16. ...Le6 (16. ...Lg4 17. Pd3 Dxd4 18. Pxd4 Ld7 19. Pc5. Zwart kan nu met bijv. ...Ted8 een pion geven om enigszins los te komen, maar dat is onvoldoende compensatie: 16. ...Td8 17. c4 Dxd4 18. Pxd4 Pb4 19. Td1 gevolgd door bijv. b3 en a3 is ook erg slecht voor zwart.) 17. Pxe6 fxe6. Zwart kan ook een stel torens ruilen, maar dan heeft hij nog minder stukken over voor een tegenactie, of ook om tegen de witte dame te blijven verdedigen. 18. Te5 met een risico-loze uitknijpstelling.

15. ...Tad8 16. c4

16. Pc5 Lc8 17. Pd3 met het idee alsnog op a7 te slaan, was objectief waarschijnlijk het beste. Zwarts loper wordt een beetje actief, maar het is niet voldoende. Het moeilijke is natuurlijk zwarts actief potentieel juist in te schatten. 16. Dxa7 kan tot een verandering leiden die ik absoluut niet wilde: 16. ...Txe4 17. Dxb7 Txe1 18. Txe1 Dd6 is beter voor wit, maar de stelling is snel van karakter veranderd. Zwart is van zijn slechte loper af en nu ligt de druk bij wit om de stelling technisch bekwaam uit te spelen. En met dames op het bord blijft zwart tegenkansen houden.

16. ... f5

Verliezend maar door mij gemist, of wellicht weer vergeten... 16. ...Lc8 is verrassend genoeg speelbaar.

17. Pg3 (17. Ka1 f5 18. Pf6† gxf6 19. cxd5 Dd6) ...Dxd4 18. Pxd4 (18.

Txd4 is ook speelbaar, houdt een overzichtelijker stelling met structureel voordeel.) 18. ...Pf4 19. Pxc6 (19. Txe8† Txe8 20. Pxc6) ... Txd1† 20. Txd1 Pvg2 21. Pxa7 Lg4 22. Tg1. Wit heeft een overmacht op de damevleugel, maar zijn stukken zijn niet makkelijk te coördineren. Zwarts loper maakt een sterke indruk. 16... c5 was mijn verwachting.

17. Pxc5 Txe1

17. ... Df5† 18. Dd3 (Txe1 Dxd4 19. Pxd4 Pf6 en hier kan wit afwikkelen naar een eindspel met pluspion. Weliswaar kan zwart een beetje actief worden, maar ik dacht dat ik dit zou kunnen neutraliseren. 20. Pxb7 Txd4 21. c5 Kf8 (21. ...Td2 22. Te7 Txf2 23. Txc7) 22. Kc2 met uitstekende praktische kansen. Omdat ik zo'n vertrouwen had in dit type eindspel, zocht ik ook niet naar alternatieven voor 16. c4: ...Pc3† 17. Pxc3 was het idee, zwart is getruukt door zijn achterste rij.

17. Pc5 Txe1 18. Txe1 Dxd4 19. Pxd4 Pf4 20. Pxf5 La8

Zwart wilde mij niet toestaan af te wikkelen, maar nu vecht hij met een vol stuk minder: nog kanslozer. 20. ...Lc8 21. Pe7† Kf7 22. Pxc8 Txc8 23. g3 gevolgd door f4: zwart heeft geen enkel tegenspel.

21. Te7 g6 22. Ph6† Kf8 23. Tf7† 1-0

Melchior Vesters

Ratinglijst februari

Onze club telt 96 leden, waarvan er 56 een KNSB-rating hebben. Het afgelopen kwartaal zijn er een aantal die flink gestegen zijn. Vooral de jeugdleden vallen daarbij op: Twan van der Togt, Jaimy Luk en Cor Kanters. Wanneer we iets verder terugkijken, blijken Twan en Cor allebei 500+ punten te hebben gewonnen in 15 maanden! Het zal nu zaak zijn om dit te handhaven en misschien verder uit te bouwen. Wie ook zijn vooruitgang wist vast te houden was Melchior Vesters, die de hoogste rating heeft die hij ooit heeft gehad. Onderaan staan diverse jeugdleden ongewijzigd, maar dat komt omdat ze geen toernooien hebben gespeeld die meetellen voor de KNSB-lijst. Tussen haakjes de veranderingen ten opzichte van de lijst van 1 november j.l.

Melchior Vesters	2184 (+23)	Piet Sikkes	1671 (-23)
Tjomme Klop	2053 (+2)	Geurt Jan v.d. Meiden	1669 (-8)
William van Zanten	2044 (-61)	Karel Stolte	1655 (+3)
Stijn Gieben	2035 (+31)	Hugo van der Laan	1649 (-2)
Maarten Stolte	2034 (-1)	Jan van Delden	1645 (+16)
Marco van Straaten	1985 (+21)	Danny Lindhout	1617 (+9)
Hans Segers	1977 (-23)	Jan Verheijen	1615 (-78)
Mike Hoogland	1975 (-11)	Eric Alvares	1615 (-)
Aleksander Henke	1941 (+18)	Cor Kanters	1599 (+182)
Sander Pauw	1919 (-31)	Owen Poppe	1566 (-)
Twan van der Togt	1905 (+90)	René Weerts	1564 (+18)
Ton Bodaan	1902 (+18)	Frans Coers	1558 (-10)
Peter Vorstermans	1897 (-18)	Kees van Gelder	1532 (-7)
Rik Pronk	1891 (-)	Rob Dijkstra	1500 (+5)
Evert Baak	1865 (+51)	Hans Dwarshuis	1486 (-)
Jaimy Luk	1851 (+138)	Jan Bonsel	1465 (-11)
Olav van Leeuwen	1850 (+10)	Ard van der Zwart	1438 (-3)
Jan Willem le Grand	1848 (-32)	Henk Bouma	1324 (+102)
Eduard Supit	1826 (-53)	Lex van der Meer	1322 (-5)
Koos Roeleveld	1824 (+30)	Pim van der Meiden	1309 (-99)
Niek Wisse	1791 (+2)	Eric Kwappenberg	1284 (-12)
Gert-Jan Willighagen	1775 (-7)	Bert van Dijk	1204 (-)
Theo Bovenlander	1775 (+10)	Wim Vermeulen	1165 (-9)
Karl Baak	1766 (-91)	Justus van Klaveren	1098 (-)
Armin Segger	1740 (-72)	Thomas Luk	1085 (+77)
Ben Spierings	1739 (-20)	Mitchell Vuong	924 (-)
Ed Olvers	1731 (-4)	Ricki Luk	814 (-)
André Wagner	1721 (+19)	Joëlle Vuong	766 (-)

Een nieuw begin (1)

In 1990 schreef ik een kort verhaal over een schakende ruimtevaarder in de 2e helft van de 22e eeuw. Dat verhaal ben ik aan het herschreven en uitbreiden en zal dit jaar in afleveringen worden gepubliceerd in Samengevat (André Wagner)

1

“Oh nee, niet wéér!” riep Nelis uit toen Willem het paard op e6 zette en met een familieschaakje de partij uitmaakte. “Ik zal het wel nooit leren. Ik begrijp trouwens niet dat jij nog werkt als navigator op interplanetaire vluchten. Volgens mij zou je als schaker toch ook wel wat kunnen verdienen.”

“Nou, geloof dat maar niet,” antwoordde Willem. “Ik speel slechts 2e klasse continentaal en alleen als je minstens topgrootmeester bent, kun je van het schaken leven. En ik heb zelfs niet eens een titel.”

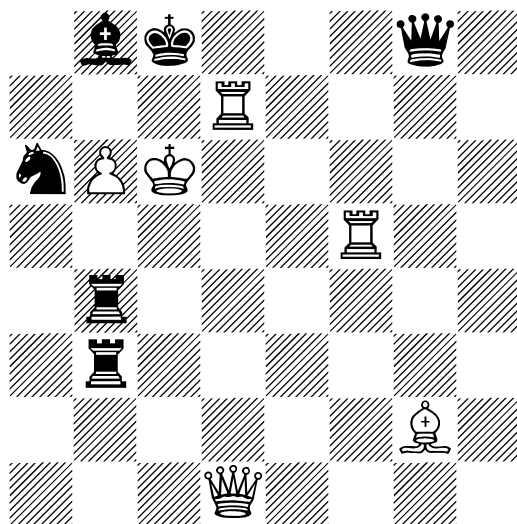
“Voor mij ben je toch wel een wereldkampioen,” grinnikte Nelis.

“Tuurlijk, jongen. Als er iets is dat ik nooit zal bereiken, is het dat wel.”

Willem Wijnsteen en Cornelis (Nelis voor vrienden) Zijderlaan hadden beide na het voltooien van hun schoolopleiding een pilotentraining gevolgd bij het Ruimtevaartcentrum in Parijs. Sindsdien waren ze een vast koppel op de pendelvluchten tussen Mars en de aarde, de drukst bezette ruimtevaartroute sinds de commerciële exploitatie in 2123 op gang was gekomen. Hoewel in de loop der tijden de technologische ontwikkelingen ertoe hadden geleid dat de afstand tussen beide planeten steeds sneller kon worden overbrugd, duurde een reis nog steeds bijna drie maanden. Het grootste deel van de reis bracht de bemanning door in suspensiecellen, waar de ruimtevaarders met tot het minimum verlaagde stofwisseling verbleven terwijl de computers aan boord het ruimteschip veilig naar het einddoel loodsten, maar een tiental dagen waren ze wakker en hadden dan weinig meer te doen dan op metertjes turen, de lading te controleren en meteorieten na te kijken. Elke maand werd één van de twee bemanningsleden door het systeem gewekt om controles uit te voeren en eventueel koerswijzigingen in te voeren, maar daarna keerde de rust weer terug tot ze een paar dagen voor aankomst allebei gewekt zouden worden om contact met het station op Mars of de aarde te maken en de landingsprocedure voor te bereiden.

Nelis en Willem doodden de tijd dat ze samen wakker waren met schaken, ook al was dat vaak een wat eenzijdige aangelegenheid. Nelis was een redelijke schaker, maar zijn collega had altijd meer talent gehad en veegde hem keer op keer van het bord. Zelfs voorgiftpartijen kon hij vaak maar met een uiterste krachtsinspanning remise houden. Desondanks bleef Nelis het leuk vinden om met Willem te sparren, want niet zelden mocht hij een zet terugnemen en werd daar een les aan gekoppeld. Op die manier was hij toch een stukje beter gaan

spelen. De perfecte balans tussen strijd en eensgezindheid, wat hem betrof. “Dat doet me er aan denken,” zei Nelis. “Ik heb nog een schaakprobleempje voor je. Je zult hem wel snel zien, maar het is gewoon een heel grappige.” En snel zette hij een stelling op het bord.

Willem keek naar de stelling met een geveinsd serieuze blik, maar al snel kon hij zijn pokerface niet vasthouden en krulden zijn mondhoeken om.

“Haha, die is inderdaad grappig. Waar heb je dat nu weer vandaan?” zei hij.

“Ik heb thuis een heel oud boekje van Theo Schuster met de titel *U bent aan zet* en daar stond hij in. Heb je de oplossing al gevonden?”

“Uhuh,” zei Willem, “mat in vijf.”

“Laat maar zien,” grijnsde Nelis, maar Willem schudde het hoofd.

“Nee, daar wacht ik nog even mee. Het is tijd om in suspensie te gaan,” en hij trok een vies gezicht.

Nelis schoot in de lach. “Als je er zo’n hekel aan hebt, had je een ander beroep moeten kiezen.”

Willem schokschouderde. “Ik houd nu eenmaal van de rust van het heeal. Een klein offer voor een man...,” parafraseerde Willem.

Nelis sloeg hem lachend op de schouder. “Kom, maffen.”

Sissend draaiden de deksels van de suspensiecellen open. Nelis controleerde de instellingen van zijn cel.

“Doe jij de eerste controle over vier weken, of ik?” vroeg hij.

“Ik ga wel eerst,” zei Willem, “dan heb ik die beurt alvast gehad.”

Nelis grinnikte en stelde de timer op zijn cel in op 56 dagen. “The long sleep...”, sprak hij met een grafstem.

Willem maakte een halve slagbeweging in zijn richting. “Als je zo doorgaat, krijg je van mij nooit meer een voorgift.”

Nelis trok zijn gezicht in een quasi-angstige grimas: “Oh jee, nu gaat-ie dreigen, hoor... typisch een schaker, altijd vechtlustig. Nou, slaap lekker en we spreken

elkaar weer over acht weken.”

“Slaap ze,” antwoordde Willem. Hij stelde de timer in op 28 dagen, stapte in zijn cel en drukte op de sluitknop. Zacht sissend sloot het deksel zich en langzaam zakte hij weg in een vredige rust.

2

De timer van Willem's suspensiecel telde de laatste seconden weg, terwijl de computer zijn levensfuncties weer op een hoger niveau bracht. Op het moment dat het deksel van de suspensiecel opendraaide opende Willem zijn ogen.

“Voorzichtig,” dacht hij, “nu niet te snel overeind komen, anders...”

Maar helaas, als altijd golfde het misselijkmakend gevoel door zijn lichaam als hij werd teruggebracht uit een staat van sterk verlaagde stofwisseling. Wat haatte hij dat toch, maar ja, zonder de cel zouden lange ruimtereizen nu eenmaal niet gemaakt kunnen worden.

Terwijl het weë gevoel langzaam wegtrok, duwde hij zichzelf voorzichtig op en keek rond. De andere cel, op anderhalve meter afstand stond licht zoemend in de waakstand. Nelis was nog steeds onder zeil. Prima, daar alles goed. Met een diepe zucht die de laatste braakneigingen wegdrukte, klom hij uit de cel. Zijn eerste gang was naar de toiletruimte om gehoor te geven aan de roep der natuur. Vervolgens liep Willem naar de brug van het ruimteschip en pakte de checklist. Als eerste controleerde hij alle geautomatiseerde processen op de brug en vinkte een voor een de punten aan die hij in orde bevond. Daarna bracht hij een bezoek aan het vrachtruim om de lading te controleren. Weer kon hij een rij vinkjes op de checklist aantekenen en als laatste keek hij voor de volledigheid alles na in de ruimte waar zich de suspensiecellen bevonden, waarna de hele lijst van een keurige rij v-vormige tekens was voorzien.

“Appeltje-eitje,” dacht hij, terwijl hij terugliep naar de brug.

Toen hij daar aankwam, knipperde er een lichtje op het communicatiepaneel ten teken dat er een bericht was binnengekomen. Willem keek wat het was en tot zijn verbazing was het een bericht van zijn chef, Ernst Groeneveld. Veel wijzer werd hij er niet van, alleen dat hij per direct op het kantoor van het Bureau voor de Ruimtevaart verwacht werd zodra hij zijn vlucht geland was. Anderen zouden de afhandeling deze keer van hem overnemen. Willem trok zijn ene wenkbrauw op. Dan moest het wel heel belangrijk zijn, maar het bericht vermeldde daar verder niets over. Hij haalde zijn schouders op, legde de checklist weer op zijn plaats en keerde terug naar de suspensiecel. Hij zou het wel zien dan, stelde de cel in op 56 dagen en ging weer in de cel liggen. Zacht sissend sloot het deksel zich.

(wordt vervolgd)

Schaakagenda

Maart 2013

za	2	Drierondentoernooi (Waddinxveen)
zo	3	Het Enige Echte Caféschaaktoernooi (Amersfoort; viertallen)
do	7	Seniorencompetitie; ronde 23 SHTV 3 - Promotie 4
ma	11	Schaakhuis 1 - SHTV 1
do	14	Seniorencompetitie; ronde 24
za	16	[jeugd] Jeugdclubcompetitie cat. C en E
do	21	Seniorencompetitie; ronde 25 SHTV 1 - RSC-Belgisch Park 1
vr	22	DCSV 1 - SHTV 3
za	23	Open Rapid Haeghe Ooievaar (Haagse Rapidcyclus 2)
ma	25	DSC 4 - SHTV 2
do	28	Snelschaakkampioenschap
vr 29 - za 30		[jeugd] NK jeugd cat. E (Waalwijk)

April 2013

di	2	Rijswijk 5 - SHTV 4
wo	3	SHTV 3 - RVC 2 (centrale slotronde in Zoetermeer)
do	4	Seniorencompetitie; ronde 26
do	11	Seniorencompetitie; ronde 27
za	13	[jeugd] Grand Prix 5 (Haeghe Ooievaar)
wo	17	Scheve Toren 1 - SHTV 1 (centrale slotronde in Zoetermeer) SHTV 2 - Botwinnik 1 (centrale slotronde in Zoetermeer)
do	18	Seniorencompetitie; ronde 28
zo	21	[jeugd] PK cat. FGH
do	25	Seniorencompetitie; ronde 29

Aankomend evenement:

Prinsensstadtoernooi (Delft)

vr 29 t/m zo 31 maart 2013

Kopieerservice bij KONTRAST

als goed in meervoud moet

KONTRAST

Tanthofdreef 7 te Delft

Tel. (015) 2618823

**TEGOED
BON
VOOR**

GRATIS

een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen

duo●●ptiek

THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

**TEGOED
BON
VOOR**

GRATIS

een paar daglenzen of
een paar weeklenzen of
een paar maandlenzen

duo●●ptiek

THOMSONLAAN 93
2565 HZ DEN HAAG
Tel. 070 - 360 70 02

Wij werken graag met een stucloper.

Omdat niet iedereen dezelfde financiële situatie heeft en elk huis een andere aanpak vereist.

Daarom beginnen we bij uw wensen, uw mogelijkheden en de verwachtingen voor uw woning.

Jan van Delden stucadoorsbedrijf helpt u graag om tot de juiste keuzes te komen. Zij zorgen ervoor dat alles glad verloopt zoals afgesproken.

Meer weten? Maak een afspraak voor een vrijblijvend kennismakingsgesprek.

O ja, en de stucloper gebruiken we voor bijvoorbeeld het tijdelijk afdekken van vloeren, gangen en trappen. Zo blijft alles netjes en schoon.

Laan van Meerdervoort 1263 - 2555 BE 's-Gravenhage
☎ 070 - 323 98 09 - info@janvandelden.nl